

ningen at nedskrive enhver afvigende Opfattelse. Jeg kunde have forstaaet, om det ærede Medlem havde faaet det Indtryk af Betænkningen, at Meningerne paa mange Punkter var saaledes delt, at det var vanskeligt for den, der ikke besad Forhaandssagkundskab, at afgøre, hvorledes man i det enkelte Tilfælde skal træffe det rette.

Det ærede Medlem Hr. Zahle fremdrog en Udtalelse pag. 89 i Betænkningen, som det ærede Medlem meget beklagede, fordi der derved var givet Udtryk for, at Handelen ikke betalte de grønlandske Varer saaledes, at Befolkningen kan komme i Besiddelse af de fornødne Fiskeredskaber, og dette er, sagde det ærede Medlem, Vidnesbyrd om et daarligt Regimente paa Grønland. Jeg synes, at det ærede Medlem skulde have oplyst, at den Udtalelse, han der citerede, ikke angik Grønland i Almindelighed og navnlig slet ikke Befolkningen paa den grønlandske Vestkyst, men udelukkende Angmagssalik, hvor Kolonisation først fandt Sted i 1894, og hvor hele Befolkningen derfor lever paa et ganske anderledes primitivt Standpunkt, end Tilfældet er ved Vestkystens Kolonier. Og i den Forbindelse maa jeg minde det ærede Medlem om, at hvor ønskeligt det end kan være at fremme ogsaa andre Erhverv end det gamle nationale Erhverv, Sælfangst, altsaa navnlig Fiskeriet, er der dog den Fare forbundet dermed, at hvis dette viste sig i særlig Grad indbringende i Sammenligning med andre Erhverv, vilde den grønlandske Befolkning styrte sig over dette, men dette giver til syvende og sidst kun en vis Pengeindkomst, medens det nationale Erhverv, Sælfangsten, ikke blot giver Penge, men ogsaa Klæder og Varme, og hvad der i det hele taget er fornødent for Befolkningens Eksistens. Derfor maa man ved de Dispositioner, der i saa Henseende træffes, tage et skyldigt Hensyn til Befolkningens Vel og det primitive Standpunkt, hvorpaa den staar, idet jeg endnu en Gang vil minde om, at det er Angmagssalik og ikke Befolkningen i Vestgrønlands Kolonier, der i denne Forbindelse er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Zahle var Modstander af Monopolhandelen og mente, at den snarest muligt burde ophøre, og jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem heri. Ogsaa jeg mener, at det vilde være ønskeligt, om man snarest muligt kunde komme til frie Forhold paa dette Omraade, men man bør ikke glemme, at der her er Tale om Fordeling af Varer til

et Par Hundrede Boplads, udstrakte over et uhyre stort Omraade, og tror det ærede Medlem virkelig, at det vilde være muligt at faa etableret en Handel paa private Hænder, som vilde forpligte sig til at forsyne alle disse Boplads? Tror det ærede Medlem ikke, at Følgen af, at vi hævede Monopolhandelen, let vilde blive en Sammenklumpen af Grønlændere paa de Steder, hvor Vareoplagnene findes, og derved en uhyre Vanskeliggørelse af Livsvilkaarene deroppe, idet man maa erindre, at Erhvervsvilkaarene ligger paa en saadan Maade, at Befolkningen, for at kunne finde Udkommet, i nogen Maade maa være fordelt over større Strækninger. Men, som sagt, jeg er ikke uenig med det ærede Medlem i, at det vilde være ønskeligt, om Forholdene i den kommende Tid kunde udvikles saaledes deroppe baade civilisatorisk og erhvervsmæssigt, at man kunde komme bort fra Monopolhandelen, og det er jo muligt, at en videre Udnyttelse i den kommende Tid af de Værdier, som Grønland besidder, kan gøre dette muligt hurtigere, end det i Øjeblikket ser ud til. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa det ærede Medlems Betragtninger over Handelsens Forhold til Administrationen, jeg tror, at saaledes som man fra Handelens Side og fra Administrationens Side har optraadt overfor Grønlænderne, saaledes som man uden Hensyn til, hvad det økonomiske Udbytte af Handelen bliver, stedse forsyner Grønlænderne med alle Fornødenheder til Priser, som ikke paa nogen Maade er bestemt ved den Pris, til hvilken Varerne kan skaffes her i Landet, tror jeg i Virkeligheden ikke, der bliver nogen Basis for at tale om Nødvendigheden af en Administration til at hindre Overgreb fra Handelens Side.

Det ærede Medlem Hr. Zahle omtalte sluttelig § 40 i Lovforslaget og mente, at denne Paragraf var uheldigt affattet, og han fremdrog et Eksempel derpaa, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Povlsen var inde paa, et Eksempel, som han mente nødvendiggjorde en Ændring i den nævnte Paragraf. Det er et Spørgsmaal, som selvfølgelig kan overvejes i det kommende Udvalg, men jeg tror dog at maatte sige, at det vistnok i mange Tilfælde vil være en grønlandsk Kvinde, der er gift med en Embedsmand, som af det ærede Medlem Hr. Povlsen nævnt, tjenligst at forblive under den grønlandske Lovgivning, idet man ingenlunde tør gaa ud fra, at dette, at en Embedsmand har giftet sig med en grønlandsk Kvinde, betyder, at hun er hævet